

מכתבים

ישראל והפדרציה

קראתי בהעולם הזה (1596) את הצעתכם לגבי פדרציה, ומה לעשות בשטחים המישוריים. סעיף איהתלות במעצמה זרה — כמו ארצות הברית — משך את תשומתי ליבי במיוחד.

איתלות במדינה זרה יכולים להבטיח רק אלה הנמצאים כאן. לכן, כדי להבטיח את קיומנו כמעצמה עצמאית במיזרח התיכון, עלינו להסתמך על הפוטנציאל היהודי שנתר לנו: הנוער — והעלייה.

איך היית מנסה אתה, ח"כ אבנרי, לפתור בעיית העלייה, לה לא יכלו כל-כך הרבה אנשים בקרב הסוכנות ומשרדי ההסברה?

ברוך וידר, חיפה
 דעתו של ח"כ אבנרי על העלייה — ראה נאומו בכנסת (ד"ח לבוחר — העולם הזה 1595).

מורד הסטודנטים

הדיווח שלכם על המאורעות האחרונים בין הסטודנטים הגרמניים מעניין. אולם הייתכן שמתקש ברווי דוטשקה אינו ממינכן. יוון בלכמאן הוא פליט, מסביבות דרוזן שבי-

מתנקש בלכמאן בעת מעצרו

הרג חבר שסירב להלוות לו כסף. הדבר מוכיח את אופיו השולי. תסיסה בין הסטודנטים דחקה מוכיחה גישה בריאה לכשעצמה, מראה שמהו זה בחברה הגרמנית השמרנית.

סטודנט ישראל, מינכן
 המתנקש, לאחר שהופל עליידי כדורי המשטרה הגרמנית — ראה תמונה.

הרב והשלום

השבוע, כשפתחתי את הראדיו, שמעתי תוכנית מצחיקה. הייתי בטוח שזה דן בן-אמוץ, אבל בסוף הקטע התברר שהיה זה הרב הראשי איסר אונטרמן ששיבץ, בין השאר, כברכתו לעם ישראל לא פחות ולא יותר מאשר איחולים לשיחות-שלום ישירות!

הייתי ממליצה שהממונה במשרד-הדתות על היבור נאומים ממלכתיים ידאג לשפר את תוכנם.

אביטל טולקין, גבעתיים

אבא חושי ומד"א

ביחס לידיעה בדף-תשקיף (העולם הזה 1598) בו נמסר על הקירת חושי ביחס למחול מגן זויד, בעניין המשפחה השרופה: רצוי שאבא חושי יקרא עיתונים. או

ספר עממי, ונדד מעיר לעיר, ברחבי גרמניה, בחפשו עבודה כפועל בלתי-מיקצועי. במינכן חי שמונה חודשים בלבד, ועבד כפועל בלתי-סדיר במוסך, ופוסר לאחר שכימעט

מיזרח-גרמניה. הוא בן בלתי-חוקי. אביו נפטר כשבוע לפני שהוא ביצע את ההתנקשות. הבחור סיים בקושי שש כיתות בית-

הכניס!
 שיפור מהפכני בתהליך TC 7

הינים

הציפוי הטורמיו-כימי של סכיני הגילוח

אדיסון

עתה בדיספנסר ועוד 6 סכינים אחד חינים מתנת "אדיסון" לחברך כדי שגם הוא יהנה

על כל פנים "אדיסון" יותר נעים